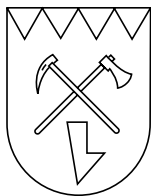

1237-2008 - 771 let obce

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Ochoz u Brna

Ročník XIII

Červenec 2008

<http://www.ochozubrna.cz>

Přečtěte si:

- informace z JMK
- o Dětském dni
- rekapitulaci školního roku ze ZŠ
- o fotbalových úspěších
- co se událo
- vzpomínky na dobu kolektivizace
- kde se dají prožít nejpěknější prázdniny
- pár tipů na prázdniny

OCHOZSKÁ FOTOGALERIE
Babské hody 2008 v obraze (foto: Miroslav Šupálek)

OBSAH

- 3 Editorial
- 4 Slovo starosty
- 5 Informace v krizových situacích pomocí SMS zpráv
- 6 Povinnosti majitele psa, který někoho pokousal
- 7 Dětský den 2008
- 9 Babské hody 2008
- 10 Výlety „mateřáků“
- 10 Školní výlet na hrad Veverčí
- 11 Je čas prázdnin
- 12 Fotbalová „Óda na radost“ aneb Postoupili jsme!
- 15 Florbalové ohlédnutí
- 16 Co se ještě událo...
- 17 Kolektivizace vesnice čtrnáctiletýma očima
- 20 Kde se dají prožít nejkrásnější prázdniny
- 21 Kam o prázdninách v Moravském Krasu
- 23 Společenská rubrika

Milí čtenáři, milí Ochozáci

parné dny jsou tu, čekají na nás dlouhé hodiny zalévání zahrádek, skrývání před polední výhňí, ale i vlahé večery vhodné k dlouhému povídání a příjemnému setkávání. Námětem k hovoru můžou být vzpomínky na dobu minulou, tak, jak je pro nás sepsala paní Kozlová. Avšak sluneční počasí nás láká i ven, na dovolenou, na prázdniny za krásnými zážitky. Kde je můžete hledat v Moravském Krasu, ale i za humny vašich vrat, se v letním čísle Zpravodaje dozvíte taky. A pak samozřejmě dál spoustu zajímavých informací, poděkování, postřehů z akcí, které se tu konaly.

Na tomto místě bych vás, milí čtenáři a budoucí přispívatelé, chtěla informovat o plánované užší spolupráci s portálem ochozbrna.cz a Ochozského zpravodaje. Až se do tohoto projektu zapojíme, chtěli bychom některé delší příspěvky uveřejňovat nezkrácené právě v elektronické podobě na těchto internetových stránkách. Samozřejmě bychom rádi použili jakýkoliv článek, proto každý, kdo v budoucnu poskytne článek k tisku, by měl počítat s tím, že se ocitne i na tomto webu. Pokud s tím nesouhlasíte, můžeme se nějak domluvit individuálně. Nezbyvá než popřát pěkné počtení a spoustu příjemných vlahých večerů a chvil, kdy se tak příjemně a melancholicky lesknou oči v záři letních ohníčků.

Aneta Šedá

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

s příchodem léta nastává čas prázdnin a dovolených a vychází letošní druhé číslo Zpravodaje. Uplynula již polovina letošního roku, a tak vás chci v pár větách informovat, jaké práce se uskuteční v obci ještě do konce letošního roku.

Na Pastýrkách zahájila firma Instav Vyškov práce na překopech silnice pro uložení chráničků pro přípojky vodovodu. Celá akce by měla být hotova během měsíce července.

Během prázdnin dojde k přestavbě a rekonstrukci kuchyně a jídelny mateřské školy tak, aby byly splněny náročné hygienické normy.

Dne 11.7. 2008 vybere komise na výběrové řízení rekonstrukce chodníků v obci zhotovitele na tuto stavbu, která se skládá z pěti částí. Jedná se o položení nové zámkové dlažby na chodníku v Jednosměrce od mostku od zástavby Unistavu po Humna. Zámková dlažba bude položena i v oblouku křižovatky na Pastýrkách s napojením na stávající chodník u autobusové zastávky, kde již stojí nový přístřešek autobusové zastávky. Třetí část se týká rekonstrukce stávajícího chodníku v části obce od bývalého Konzumu okolo Sokolovny až po nezastavěnou proluku u domu č. 341. Čtvrtá část se týká nového chodníku od přechodu pro chodce po levé straně směrem na Březinu, tak aby již někteří občané nemohli vykládat, že máme v obci přechod pro chodce z pole na pole. Poslední a asi nejdůležitější chodník bude od Jednosměrky (naproti Hostince „U Votrubů“) po odbočku k mateřské škole. Zde chodník ještě nikdy nebyl. Měla by se tak zvýšit bezpečnost pro chodce v této části obce. Dalším prvkem pro zajištění větší bezpečnosti v dopravě je instalace dvou

měřičů rychlosti, které budou instalovány na příjezdech do naší obce jak od Brna, tak od Březiny. Na instalaci měřičů naše obec získala dotaci od Jihomoravského kraje ve výši 117 tis. korun.

Chtěl bych touto cestou upozornit majitele nemovitostí, kteří bydlí v místech, kde se budou dělat nové chodníky a ještě nemají hotovu vodovodní přípojku, aby tak učinili v nejkratším možném termínu. Je to potom jak v Kocourkově, když se nově položený chodník musí po čtrnácti dnech rozebírat. Vyzývám i majitele již dokončených přípojek, aby nezapomněli na svoji povinnost uvést do původního stavu komunikaci nad přípojkou. Jedná se hlavně o asfaltové komunikace – od cukrárny ke hřišti, Humna, okolo Orlovný a Jednosměrka. Bohužel i některé, již zapravené výkopy jsou v takovém stavu, že bude muset dojít k jejich opravě. Pokud, tak majitelé již hotových přípojek neprovedou do konce července budou vyzváni stavebním výborem k nápravě. Vždyť pro pohodlnost a laxnost některých trpíme všichni, kteří po špatně zapravených překopech nebo vůbec nezapravených, denně chodíme a jezdíme.

Do závěrečné fáze se také blíží zpracování územního plánu obce. Byla stanovena komise pro územní plánování ve složení: za obec pan Ladislav Petlach, pan Jan Vaculík a za občanské sdružení ing. Jan Trávníček. Tato komise se důkladně seznámila s problémy a možnostmi územně plánovací dokumentace a navrhuje zastupitelstvu obce možná řešení, které ZO projednává a popřípadě schválí jejich zapracování do ÚP. Dne 3.7.2008 se uskutečnilo na městském úřadě Šlapanice na odboru plánování a stavební

ho řádu projednání návrhu územního plánu obce s dotčenými orgány. Po schválení návrhu ÚP se začne zpracovávat regulační plán na výstavbu v lokalitě pod Skalkou.

Obec žije svým sportovním i kulturním životem. Sbor dobrovolných hasičů uspořádal ve spolupráci s ostatními místními organizacemi Dětský den na hřišti. Velmi vydařená akce byla zakončena letní nocí, která již patřila těm starším. Poděkování sponzorům a všem, kteří se na akci nějakým způsobem podíleli. To stejné platí i pro pořadatele

a účastníky „Babských hodů“. Ve sportu se našim zástupcům také daří. Gratulace a poděkování za dobrou reprezentaci naší obce patří tentokrát mužům oddílu kopané TJ za vítězství v soutěži a postup do okresního přeboru, kde měla naše obec zástupce naposledy před 23 lety.

Na závěr přeji všem hezkou dovolenou, krásné léto a dětem dlouhé prázdniny.

Vlastimil Čoupek

Informace v krizových situacích pomocí SMS zpráv

Vážení spoluobčané,

Jihomoravský kraj pro vás připravil nový způsob informování v krizových situacích pomocí moderního komunikačního kanálu – posílání SMS zpráv na váš mobilní telefon. Nepůjde ale vždy jen o krizové situace, SMS zprávy vám budou přinášet i řadu dalších potřebných informací.

Pokud máte zájem dostávat informace např. o hrozcích povětrnostních vlivech (vichřice, přívalové deště, povodně, atd.), havarijních stavech v dodávkách elektrické energie, plynu, vody, o plánovaných přerušeních jejich dodávek, ale i řadu dalších důležitých informací, napište, prosím SMS zprávu ve tvaru:

JMK mezera OCHOZ mezera U mezera BRNA mezera INFORMACE mezera ANO mezera PŘÍJMENÍ mezera JMÉNO hvězdička ULICE hvězdička ČÍSLO POPISNÉ

(text SMS můžete psát jak velkými, tak malými písmeny, vše ale pište bez diakritiky). Příklad SMS zprávy:

JMK OCHOZ U BRNA informace ano novak stepan*ochoz u brna* 20

Tuto zprávu odešlete z vašeho mobilního telefonu na číslo 900 77 03. Cena této odešlané SMS zprávy je 3,-Kč (vč. DPH). Ihned obdržíte zpětnou SMS zprávu potvrzující, že jste do seznamu odběratelů informací zařazeni.

Zasláním SMS zprávy dáváte současně souhlas k tomu, aby vám byly zasílány informace i od dalších subjektů zapojených do integrovaného záchranného systému, případně dalších subjektů jako např. elektrárenské, plynárenské, vodárenské společnosti.

Posílání SMS zpráv je pro vás zcela dobrovolné, proto budete-li chtít kdykoliv ukončit odběr informací, pošlete, prosím, na číslo 900 77 03 SMS ve tvaru:

JMK mezera Ochoz mezera U mezera Brna mezera INFORMACE mezera NE

Ihned obdržíte zpětnou SMS zprávu potvrzující, že jste ze seznamu odběratelů informací vyřazeni.

Chcete-li zjistit, jaký je stav vašeho přihláše-

ní k odběru informací, pošlete na číslo 900 77 03 SMS zprávu ve tvaru:

JMK mezera OCHOZ mezera U mezera Brna mezera INFORMACE mezera STAV Informace, které vám budeme zasílat, jsou pro Vás bezplatné. Vy zaplatíte jen zaslání

příhlašovaci či odhlašovací zprávy za 3,-Kč (vč. DPH)

*Jen samé dobré informace vám přeje
hejtman Jihomoravského kraje
Ing. Stanislav Juránek*

Povinnosti majitele psa, který někoho pokousal

Pokud se z jakékoli příčiny stane, že náš pes někoho poraní, je vždy nejlepší s poraněným slušně komunikovat. Přestože se vám může zdát, že způsobené zranění nestojí za řeč, nepejskaři to vidí přesně opačně. Doporučujeme tedy vyměnit si s postiženým adresy a domluvit se, kdy a kde doložíme, že pes je zdravý a očkovaný proti vzteklině. Poraněného uklidní, když ví, že pes má majitele a ten se nevyhýbá zodpovědnosti.

Někomu může stačit jen očkovací průkaz s potvrzeným datem posledního očkování. Poraněný by se však měl rozhodně nechat vyšetřit lékařem. Odborné lékařské ošetření psího kousnutí je totiž žádoucí už jen proto, že každá rána způsobená psími zuby, je ránou infikovanou. Ošetřující lékař pak bude od pokousaného pacienta vyžadovat potvrzení od veterináře, že je pes zdravý a očkovaný proti vzteklině. Dokument se oficiálně jmenuje Protokol o vyšetření zdravotního stavu zvířete, které poranilo člověka, a vy jako majitel psa jste povinen jej poskytnout poraněnému. Provinilce (psa) by měl veterinář vyšetřit ještě týž den, kdy došlo k poranění člověka. Vy, jako majitel psa, předáte první část protokolu poraněnému, který jej předá svému ošetřujícímu lékaři. Po pěti dnech musíte se psem k veterináři znovu, aby veterinář psa ještě jednou vyšet-

řil. Pes totiž vylučuje virus vztekliny slinami 2 - 4 dny před objevením příznaků nemoci. Proto druhé vyšetření po pěti dnech. Po této prohlídce veterinář vystaví druhou část protokolu, kterou opět předáte poraněnému.

V ČR má každý majitel psa podle Zákona o veterinární péči povinnost dát psa každý rok přeočkovat proti vzteklině, a to od půl roku věku zvířete. Pokud majitel nedoloží, že jeho pes, který poranil člověka, byl v patřičné lhůtě očkován proti vzteklině, veterinář psa přeočkuje.

Vzteklina je, bohužel, stále smrtelné neléčitelné onemocnění. Proto je třeba všechny psy proti tomuto onemocnění pravidelně očkovat. V rámci prevence a hlavně ve vlastním zájmu je nutné zajistit psa tak, aby nikoho kousnout nemohl, tj. přinejmenším nenechat jej volně pobíhat bez náhubku a bez dozoru na veřejných prostranstvích. Předejdete tak nepříjemnostem vlastním a zejména neohrozíte zdraví a bezpečnost ostatních spoluobčanů.

„Pokousání člověka psem“ od MVDr. Romana Masopusta z časopisu Receptář 5/08 (redakčně upraveno)

Dětský den 2008

Vážení spoluobčané,
v sobotu 7. června se konal druhý dětský den pod taktovkou ochozských dobrovolných hasičů. Samozřejmě za pomoci skatů, AVZO, šermířského spolku Jaga a mnoha dalších dobrovolníků, kteří nám s programem pro děti pomohli. Pravda je však taková, že ačkoliv byl loňský dětský den „bomba“, letos trochu pokulhával a byl trochu křečovitý. Dětský den zahájili seskokem z letadla parašutisté, skauti postavili teepee, byla k vidění jehňata, střílelo se ze vzduchovky, pouštělo se letadlo, soutěžilo se, hořelo a hasilo se, cvičili se psi a zadržovali zločinci, přesto jsme zřejmě nepřeskočili lafku, kterou jsme si nastavili loni.

Ale zase pohádkový les byl bohatší a snad veselejší než loni. Cestu dětem otvíral loupežník, strašil je hejkal a čarodějnice, v potce seděl vodník, odehrály se dvě pohádky a na konci dostaly děti od klaunů dárky. A do pohádky přece patří i dešť, hromy a blesky. Snad to dětem tedy nevadilo. Možná nepřízeň počasí ubrala na krásu celého dne, ale s tím se musí počítat.

Je škoda, že nám nevyšlo všechno, co jsme chtěli. Je škoda, že v tom někdo vidí něco

jiného než dětský den. Je škoda, že někdo dokáže jen kritizovat a nedokáže nabídnout něco z vlastní hlavy. Je škoda, že představitel jedné z nejbohatších organizací ve státě ignoroval naše prosby o finanční podporu dětského dne.

Na druhou stranu je dobře, že přišel pan farář, kterého na popud starosty hasičů pozvali ochozští Roveři. Je dobře, že není dětský den jen v Olympii, Hornbachu nebo Globusu. Je dobře, že touto cestou můžeme poděkovat všem, kteří finančně i osobně podpořili dětský den:

zahrádkáři, skauti, ZŠ a MŠ, AVZO, Tělo-

výchovná jednota, Martin „Para“ Zajiček, Pavel Sapák, Jana Žůrková, Radek Ševčík, Jaromír Klíma, Stanislav Smrček a Lom Skalka, Vaceum s.r.o., Dvořák reality s.r.o., Tibor Haluščák, Ludmila Haluščáková, ELCAD v.os., PhDr. Jiřina Belcredi, Lenka Trávníčková, Leoš Trávníček, Vladimír Šimůnek, Pavel Blatný, Jiří Blatný, Josef Kostelka, Royal BHAZ s.r.o., AIR CLIM s.r.o., Eva Sapáková.

Zvláštní poděkování za štědrý finanční dar

patří organizátorkám loňských babských hodů Zuzaně Blatné a Janě Jankové za štědrý finanční dar, Nadě Hudcové a Milanu Hudcovi, a Soně Loukotové, jejíž britký jazyk nám opatřil nemalou finanční částku.

*Za Sbor dobrovolných hasičů Ochoz u Brna
Miroslav Blatný*

P.S. Příští rok...

Babské hody 2008

Je to pravda, jsme tu zase,
všechny stárky v plné kráse
V pěkném tónu lidovém
Nenkovjanka zahraje
Jsou tu s námi třetí rok,
do Ochoze je to skok

Připijme si všichni vínkem,
hody voní rozmarýnkem
nechceme nic dokazovat,
jen se všichni zaradovat,
že můžeme tančit, zpívat,
bude se tu na co dívat

Kroje krásné, vyšíváné,
od sponzorů dotované
Že je můžem oblékati
Chceme jim tu děkovati

Že jste s námi, to nás těší,
o to radost bude větší
Jedno Vám můžeme slíbit
všechny se vynasnažíme,
ať Vám hody zpříjemníme.....

Od konce února probíhaly přípravy na hody, které jsou opět minulostí a které, dovolím si konstatovat, se vydařily. Je to všechno o ochotě každého z nás, téměř každou neděli jsme obětovaly tomu, aby se babské hody uskutečnily.

Děkujeme všem sponzorům a všem, kteří nám s organizací pomohli, bez nichž by se hody těžko uskutečnily. Jsou to: pan Bronislav Vala, Miroslav Žáček, Pavel Blatný, Pavel Hlušek, Stanislav Janek, Zahrádkáři Ochoz, paní Irena Urbánková, pan Radek Ševčík, Alois Blatný, Jaroslav Fryč, Jan Vaculík, Stanislav Smrček, Kamil Beránek, Leoš Trávníček, paní Eva Sapáková, pan Vladimír Remeš, manželé Žurkovi, pan Milan Hudec, Obec Ochoz u Brna a dále ti, kteří se o nás vzorně starali: paní Jarka Kalendová, pan Robert Jahoda, SDH Ochoz u Brna, pan Jiří Hobza, Borek Sapák, Ludmila Chybová, Ludmila Hloušková, Hedvika Božková, pan Jiří Ševčík, Tibor Kozel, Miroslav Blatný, Michal Němec. DĚKUJEME!!!

Jana Janková

Výlety „mateřáků“

Tak, jak bývá zvykem na konci každého školního roku, i letos se děti z mateřské školy vypravily na výlety.

V květnu se starší děti společně se žáky základní školy podívaly na hrad Veveří. Byl tam pro ně připraven zajímavý program - např. výroba svíček, ukázka práce v kovárně, předvedení historických zbraní. Neméně zajímavá byla určitě i cesta parníkem po Brněnské přehradě.

Tentýž den jely mladší děti linkovým autobusem do nedaleké Rudice. Prohlédly si Rudické propadání a starý větrný mlýn, o kterém zajímavě vyprávěl „děda Eda“. Ještě si stačily pohrát na místním dětském hřišti. Cestou zpět sledovaly krásné okolí. Velkým zážitkem pro některé kluky a holky byla i cesta autobusem.

Společnou akcí celé mateřské školy byl výlet do ZOO a DINO PARKU ve Vyškově.

V ZOO PARKU, kde byla opravdu hlava na hlavě, jak zpíváme v jedné naší písničce. Děti si prohlédly domácí a některá exotická zvířata. Na selském dvorečku si mohly zvířátka i pohladit.

ZOO PARK dětem nabízel i spoustu dřevěných atrakcí pro pohybové vyžití a pěkné altánky k odpočinku.

Největším zážitkem byl pro děti DINO PARK s modely dinosaurů v životní velikosti. Dinosaurí vajíčka, do kterých mohly děti vlézt, byla pro ně velkým lákadlem, stejně tak, jako pohybliví dinosauři a pískoviště, kde mohly „vyhrabávat“ kostry těchto pravěkých zvířat.

Plni dojmů jsme se všichni vrátili v odpoledních hodinách domů.

učitelky MŠ

Školní výlet na hrad Veveří

Ve středu 28. 6. 2008 se celá základní škola s předškolním oddělením mateřské školy vydala na dlouho plánovaný školní výlet. Autobusem jsme přijeli do přístaviště Brněnské přehrady, kde na nás už čekal objednaný parník, který nás převezl až pod hrad Veveří. Cesta parníkem byla pro děti

obrovským zážitkem a všichni jsme si připadali jako praví námořníci. Na hradě si děti s průvodkyní prošly zpřístupněné místnosti a v podhradí si užívaly připravený doprovodný program. Mohly si na různých stanovištích vyzkoušet historickou zbroj, střelbu z kuše, hod sekyrkou, ale také kovářskou

práci, výrobu svíček a mnoho dalších činností. Na závěr je pobavilo vystoupení komediantů. Celou dobu výletu nám počásí

prálo a domů se vrátily děti spokojené s dárky, které si samy mohly vyrobit.

Učitelky ŽŠ

Je čas prázdnin

Skončil další školní rok a za námi je opět obrovský kus práce. Děti z první třídy už umí krásně číst a psát a matematika pro ně není žádným strašákem. Maminky a tatínci, kteří využili příležitost, se měli možnost v závěru školního roku podívat, jak jim to krásně jde a co všechno se v průběhu roku naučili. A věřte, že se děti měly čím pochlubit. Ani žáci z vyšších ročníků nezaháleli. Všichni úspěšně zvládli požadavky, které na ně škola klade. Mají za sebou mnoho krásných vyučovacích hodin, ve kterých jsme se snažili nasytit jejich hlad po vědomostech. Nyní nastává čas odložit učení a oddat se zaslouženým radovánkám, na které se všechny těšily v průběhu celého roku. Nám zůstává jediná povinnost, a to ocenit jejich píli a vytrvalost. Máme radost z toho, že můžeme spoustu dětí chválit, chválit a zase chválit.

Škola, to nejsou jenom hodiny strávené v učebnách. Abychom pro děti školu zatraktivnili a udělali ještě pestřejší a zajímavější, pořádali jsme pro ně návštěvy divadelních představení v divadle Polárka. Děti měly možnost shlédnout hru Malé ženy, S koníčkem přes hory, Ostrov pokladů, Broučci nebo Hašteřici. V Janáčkově divadle to bylo zase nádherné baletní představení Sněhurka. V rámci jednotlivých projektů, které napomáhají v hodinách prvouky, vlastivědy a přírodovědy, jsme spolupracovali s CVČ Bystrouška, které nám šije jednotlivé programy na míru. Děti se tak mohly dově-

dět, Jak vyzrát na zimu a podívat se na Velkou vodnickou pohádku. Tematický celek Vánoce naladil děti do vánoční pohody. V jarních měsících došlo na pozorování přírody a na toulky světem zvířat s podnázvem Peří, chlupy, štětiny. Pořad Velikonoce nám zpříjemnil čekání na jeden z nejkrásnějších svátků. A pohled na naši mikrofaunu završil pořad S Ferdou mezi brouky.

Mezi sportovní aktivity našeho školního roku patřila bezesporu výuka plavání, která je v našich podmínkách nadstandardní. Máme spoustu nových delfinků, s kterými rodiče nemusí mít strach vyrazit v létě k vodě. Závěr školního roku patří jako obvykle školním výletům. Letos jsme navštívili hrad Veveří, kde na nás čekala spousta atrakcí. Ono ne všude máte možnost obléci si rytířské brnění a potěžkat v ruce skutečný meč, šavli nebo kord. Střelba z kuše, výroba svíček, hod sekyrkou nebo možnost vyzkoušet si kovářské řemeslo jsou určitě lákadla, kterým dětská duše těžko odolá. Romantická plavba po Brněnské přehradě jenom podtrhla celkový dojem z příjemně stráveného dne. Na závěr školního roku chystáme výtvarnou výstavu na školní zahradě, doplněnou malými divadelními představeními, ve kterých děti předvedou, co všechno se naučily v hodinách českého jazyka a čtení. Nesmíme zapomínat i na akce většího rozsahu, jako byl Vánoční jarmark a Pálení čarodějnic.

Výtěžky z akcí byly věnovány na nákup různ-

ných míčů, švihadel, překážkových drah a pomůcek pro zdravotní tělesnou výchovu, takže se nám učební sbírka sportovního náčiní utěšeně rozrůstá. V závěru školního roku se nám konečně podařilo dokončit největší investiční akci, a tou je vybavenost tříd. Od příštího školního roku budou mít všichni žáci ve všech třídách nový nábytek, nové lavice, nové židličky a nové tabule. Jsme rádi, že Obecní úřad vyšel našim snahám vstříc a navýšil rozpočet školy o 200 000 korun, které v podstatě pokryly všechny zmiňované investice. Tím to ale všechno nekončí. V letních měsících dojde k rekonstrukci školní kuchyně a jídelny. Ve spolupráci s obecním úřadem dojde k vydláždění zadního traktu u vstupu do školy zámkovou dlažbou, aby už děti nemusely po každém dešti šlapat v blátě jako doposud. No a to nejdůležitější bude v příštích letech obnova dětského hřiště v prostorách mateřské školy a třeba něco zbude i na školní dvůr. Do konce kalendářního roku uvažujeme o nákupu keramické pece a o obnově výukových programů v počítačové učebně, bez které si už výuku neumíme ani představit. Čeká nás rekonstrukce v prostorách šatny, která nevyhovuje a úprava nově nabytých prostor bývalé knihovny. Věřte, že nebylo

možné vyjmenovat všechno. Je spousta aktivit, které se nevejdou do tohoto článku. Jedno je jisté, škola šlape jako hodinky, i když problémy jsou, což je normální. Jenom ten, kdo nic nedělal, nic nepokazil.

Všem zaměstnancům školy, kteří se zasloužili o výrazný pokrok k lepšímu, děkuji za dobře vykonanou práci. Paním kuchařkám v kuchyni za vynikající stravu, která je opravdu ze dne na den lepší. Paním učitelkám z MŠ za trpělivost a snahu zkoušet něco nového a trochu jinak. Paním učitelkám ze ZŠ za pomoc při budování školy a za svatou trpělivost, která byla zkoušena dnes a denně při náročné práci, jakou je výchova a vzdělávání. Paním školnicím za každodenní mravenčí práci, bez kterých by provoz školy byl nemyslitelný a paní družičky za vyplnění volného času dětem hezkými aktivitami. Obecnímu zastupitelstvu za podporu našich aktivit a finanční pomoc a v neposlední řadě všem rodičům za výbornou spolupráci a ochotnou pomoc při malování tříd a organizaci akcí školy. Budu se těšit na začátek nového školního roku a do té doby vám všem přeji hezké prázdniny a příjemnou dovolenou.

Mgr. Jozef Martečík

Fotbalová „Óda na radost“ aneb Postoupili jsme!

V březnovém vydání Ochozského zpravodaje jsem se zmínil o výročí, které v letošním roce oddíl kopané Tělovýchovné jednoty Ochoz u Brna slaví. V červnu 2008 uplynulo 55 let od vybudování hřiště na kopanou a zahájení oficiální fotbalové činnosti v naší obci. Při této příležitosti jsme si stanovili cíle, kterých bychom chtěli ve fotbale dosáhnout.

Pro osvěžení si je dovolím zopakovat :

- vybudovat na hřišti zavlažovací systém
- uspořádat pohárové turnaje žáků a mužů v letních měsících
- pokusit se v soutěži mužů vybojovat postup do okresního přeboru
- zkvalitnit činnost družstva žáků

- zajistit činnost přípravky pro naše menší fotbalisty
- pokusit se utvořit družstvo dorostenců.

V neděli 15. června zakončili naši muži jarní sezónu vítězstvím 3 : 1 v Tvarožné a tak nastal čas hodnocení fotbalového jara i plnění stanovených cílů. Začnu tím, co se nám nepovedlo. Utvoření družstva dorostenců je zatím nad naše síly, chybí to základní, dostatek mladých hráčů ve věku 15 – 18 roků. Prostě nejsou lidi. Přesto bychom se chtěli pokusit zapojit talentované ochozské kluky do přípravy a činnosti družstva mužů. Záleží však také na chtění a vůli těchto chlapců. Doufám, že Martin Kovařík, Petr Eliáš, Kuba Řičica, Kuba Haluščák, Tomáš Srnec, Ondra Sobol a další, budou jednou přitit k oporám ochozské kopané.

Další úkoly se plnit daří. A tak věřím, že závlaha na hřišti bude řádně dokončena tak, aby se v letních dnech mohlo zavlažovat. V současné době je uložena nádrž na vodu a připravuje se rozvod vody. Zde bych chtěl poděkovat hráčům a realizačnímu týmu mužů a členům výboru za odvedenou práci. A samozřejmě nemohu zapomenout na pomoc členů obecního zastupitelstva a pana starosty.

V jarních měsících se trenéři Eda Gondek a Pavel Petlach snažili našim žákům vštípit fotbalové myšlení a zlepšit jejich hru. I když výsledky a umístění našich žáků tomu nenasvědčují, můžeme jaro hodnotit jako úspěšné. V posledních zápasech, zejména proti Blažovicím, sehráli velmi dobré zápasy, ukázali dostatek fotbalového umění a jen malá fyzická vyspělost a nízký věkový průměr jim zabránily v lepších výsledcích. A tak věříme, že se jejich práce projeví již v podzimních soutěžních zápasech.

V sobotu 21.6. se uskutečnil v rámci oslav

4.ročník pohárového turnaje žáků „O Pohár starosty“ za účasti mužstev Ochoze, Pozořic, Babice a Bílovic. Zvítězily Babice, druží byli žáci z Bílovic, třetí skončily Pozořice a Ochoz se umístila na posledním místě.

Velkou radost i starost svým počtem i chutí do hry dělají trenérům Pavlu Sapákoví a Jarovi Zajíčkovi nejmenší fotbalisté v přípravce. Na jaře pokračovali v náročné přípravě, během níž sehráli i celou řadu přípravných utkání. Vše směřuje k tomu, aby od podzimní části dobře reprezentovali v soutěži přípravek okresu Brno-venkov. Věříme, že snaha i chuť do fotbalu šesti až desetiletým benjamínkům ochozské kopané vydrží a za pomoci jejich rodičů u fotbalu nejen setrvávají, ale vyrostou z nich velmi dobří hráči.

A na závěr jsem si nechal tu naši letošní jarní největší radost. Ano je to pravda!

Ochozský fotbal zase patří v mužské kategorii mezi okresní elitu. Po 23 letech postoupili naši „zlatí“ kluci do okresního přeboru Brno-venkov. Na jaře jsme vyslovili přání pokusit se o postup. A hráči Dan Šnajdr, Pavel Gronich, Jirka Malenda, Jirka Mlejnek, Radek Trávníček, Vašek Ajonési, Vojta Gronich, Luboš Hnát, Pavel Petlach, Aleš Zlámal, Laďa Šváb, Vašek Šváb, Lukáš Čábelka, Sven Kinček, Ivoš Klementsevič, Tomáš Gazda, Martin Jindra, Roman Telíšek, Tomáš Vintr, Slávek Suchý a realizační tým – skvělý a náročný trenér Zdeněk Jareš, vedoucí mužstva Radek Ševčík, doktor Petr Gajdušek, Robert Zajíček, to dokázali. Po velice kvalitní zimní přípravě přišlo ve úspěšné vystoupení v Zimním turnaji SK Líšeň. Naši v konkurenci jedenácti velmi kvalitních mužstev porazili ve finále přední družstvo 1.B třídy Šaratice 4 : 0 a získali krásný pohár SK Líšeň. Plni očekávání jsme

šli do jarních bojů o body. Hráči z Ochoze, Líšné a okolí spolu s trenérem a dalšími členy realizačního týmu vytvořili skvělou partu, a i když se zpočátku herně ne vše dařilo, dokázali bodovat. Postupně se zlepšil i herní projev a hoši svým fotbalem přivedli do hlediště hodně fanoušků. V závěru soutěže jsme se střetli s dalšími aspiranty na postup a zde se ukázala síla našeho mužstva. Jasně jsme přehráli Žabčice a Podolí shodně 3 : 0, remizovali v Babicích a tak přišla neděle 8.6.2008. Do Pozořic jelo naše hráče povzbudit velké množství příznivců. Po suverénním výkonu a vítězství 4 : 0 mohli spolu s hráči a trenéry slavit postup již 2 kola před koncem soutěže.

V soutěži ze 24 zápasů vyhráli 17, remizovali třikrát a 4x prohráli. Získali celkem, při skóre 58 : 24, 54 bodů a s náskokem 4 bodů soutěž vyhráli. Dali tak ochozskému fotbalu k výročí nejkrásnější dárek! Hoši, děkujeme!!!

Poděkování zaslouží i členové výboru, kteří se snaží zlepšovat podmínky pro hráče všech

mužstev. Kromě těch, kteří jsou jmenováni v předešlých řádcích, děkuji Jarku Rozsypalovi, Martinu Zajíčkovvi, Vojtovi Gronichovi st., Aleši Rádsetoulalovi, Romanu Božkovi. Za pomoc Jarkovi Škrobovi a Janu Langrovi. A hlavně Zdenku Zajíčkovvi, hybné síle tělovýchovy v Ochozi! A také všem příznivcům a fandům za skvělou podporu.

Nyní si chvíli užijme pocit z dobře vykonané práce, ale ne dlouho. Před námi je nová výzva v podobě úspěšného působení v okresním přeboru mužů, i v soutěžích žáků a přípravek v podzimní části ročníku 2008/2009.

S příznivci kopané se těšíme na shledání při Pohárovém turnaji mužů v sobotu 2. srpna v 13.30 hodin. Turnaje v rámci oslav 55. výročí kopané v Ochozi se zúčastní mužstva SK Líšeň, FK Řícmanice, Sokola Babice a naši borci. No a potom, od 10. srpna, nás čeká první zápas v okresním přeboru. Tak ať se daří!

*Mgr. Ruda Purkert
předseda oddílu kopané*

Mužstvo TJ Ochoz u Brna – vítěz III.třídy skupiny A 2007/2008

Florbalové ohlédnutí

Právě skončená sezóna 2007/08 byla pro ochozský florbal premiérová, avšak nikoliv neúspěšná. V sedmé lize, ve které jsme odehráli deset celodenních turnajů, se nám podařilo vybojovat krásné třetí místo. Tabulka byla po celou dobu velmi vyrovnaná a pořadí týmů se neustále měnilo. Na poslední turnaj, který se konal 15.6. jsme nastupovali čtvrtí v celkovém pořadí a od týmu pod námi i nad námi nás dělil čtyřbodový rozdíl. V jednom turnaji se dá získat až 14 bodů, takže jsme mohli lehce skončit pátí. Zahráli jsme však bravurně a zastavit se nás podařilo až leaderu sedmé ligy ve finále na nájezdy. Tím jsme si zajistili 3. místo a mohli tak zvednout nad hlavu pohár.

Zároveň odchází z vyšších lig několik týmů,

což znamená, že i z naší příčky budeme postupovat do šesté ligy! Je to pro nás velký úspěch, protože florbalu se věnujeme krátce a většina týmů, se kterými jsme hráli, má dlouholetou zkušenost.

Za zhruba dva roky našeho fungování jsme ochozskému florbalu vyšlapali cestičku a vybudovali dobré jméno, což stálo mnoho úsilí a odhodlání. Již by se dalo hovořit o alespoň dostačující základně, ze které je možno do budoucna vycházet. Je to poměrně mladý sport a nemá zatím u nás tak silnou tradici. Doufáme však, že se zájem veřejnosti bude časem zvyšovat a florbal v Ochozi se bude nadále rozvíjet.

V loňském roce dokonce vznikl florbalový kroužek pro žáky, ale s příchodem jara

bohužel zájem opadl a kroužek zanikl. O obnovení se momentálně jedná a je reálná šance, že nás příští sezónu bude opět provázet žákovský florbal. Zároveň budeme pořádat nábor do našich řad. Zájem bychom měli o sportovně nadané, spolehlivé hráče ve věku 15 – 25 let. Kontaktovat nás můžete na níže uvedený e-mail.

Letošní rok jsme trénovali dvakrát týdně, ale kvůli nedostačujícím rozměrům naší Orlovniny jsme si museli tréninky zajišťovat v jiných tělocvičnách, což bylo finančně náročné. A ani nadcházející sezónu to nebude jinak. Pokud tedy máte vztah ke sportu a chtěli byste nás podpořit sponzorským darem, neváhejte a ozvěte se.

Závěrem bych chtěl poděkovat místní organizaci Orel, která nás zaštiťuje, hráčům, fanům a všem, kdo nás nějak podpořili. Sportovním úspěchům v Ochozi zdar!

*Za florbalový tým Fbc Ochoz
Roman Břenek
roman.brenek@centrum.cz*

Co se ještě událo...

Výlety

V minulém čísle Ochozského zpravodaje jsme Vás informovali o našich plánovaných výletech na rok 2008. Právě začaly prázdniny a mnozí z nás se rozjedeme na dovolené do různých koutů světa.

Chtěli bychom se ohlédnout za našimi výlety, které již proběhly.

Dne 3. května se uskutečnil zájezd do Prahy. Počasí nám sice ten den nepřálo ale to, co jsme chtěli společně navštívit se zadařilo.

Ve dnech 24. a 25. května jsme se vypravili na zájezd dvoudenní a to „šlapací“ do Broumovských stěn a Adršpašsko–teplických skal. Mnozí naznali, zvláště ti, kteří naše výlety absolvují pravidelně, že tento zájezd patřil k nejlépe vydařeným. Možná je to tím,

že jsme spolu celé dva dny, že se za ten čas lépe poznáme a „sžijeme.“ Určitě to bylo umocněno krásným počasím, nádhernou scenerií a majestátností skalních útvarů, které nás tu všude obklopovaly.

Třetím letošním výletem byla zoologická zahrada Lešná. Zde se líbilo nejen našim dětem, ale i nám dospělým.

Po prázdninách pokračujeme – 6. září pro velký úspěch: Rakousko - Medvědí soutěska a hned za týden 13. září jedeme do polské Osvětimi. 13. prosince – Rožnovský skanzen – vánoční zvyklosti a trhy.

Děkujeme za vaši přízeň, již nyní se nám

z vašich tipů skládá itinerář zájezdů na příští rok, ale uvítáme další tipy a doporučení.

Na pěkné chvíle na hezkých místech v naší zemičce se těší a příjemné prožití vašich dovolených přejí

*Jana Janková
Magda Chybová*

19. dubna sehrál na Orlovně divadelní ochotnický spolek z Jiříkovic DIVADLO STODOLA výtečnou komedii z pera Cooneyho Raye 1+1=3. Ten, kdo přišel, určitě nelitoval. Čekali jej profesionální výkony zkušených herců, zamotaný příběh plný neskutečně vtipných událostí, salvy smíchu... no zkrátka a jednoduše představení v Ochozi se jistě vyrovnalo mnohým ve

velkých kamenných divadlech v Brně. Snad nebudou Jiříkovičtí zklamaní, že nepřišlo zrovna velké množství diváků, a přijedou někdy zase. (ata)

18. května připravila místní pobočka ZUŠ Jedovnice koncert ke Dni matek. I přes obrovský slejvák, který se nad Ochozí v tu dobu přehnal, si výkony malých hudebníků přišli poslechnout mnozí rodiče. Zahráli jak jednotlivci, tak i soubory. Byl mezi nimi i dechový orchestr při ZUŠ, který naplnil příjemnými tóny žesťových nástrojů celý zdejší kostel sv. Václava.

Tímto vystoupením to však neskončilo, 23. června se žáci rozloučili se školním rokem koncertem na Orlovně. Mají za sebou další zkušenosti s veřejným vystupováním, které se jim budou hodit jak v působení muzikantském, tak i v jiných životních situacích. (ata)

Kolektivizace vesnice čtrnáctiletýma očima

Bylo nebylo, před jednapadesáti lety (psal se rok 1957) byla Ochoz mezi několika posledními vesnicemi se soukromě hospodařícími zemědělci. Již několik měsíců dělali komunističtí funkcionáři učiněné nájezdy

a přesvědčovali ke společnému hospodaření. Co přesvědčovali, přímo nutili. Soukromí zemědělci se postupně znevýhodňovali nařizovanými, čím dál většími, dodávkami, které nebylo možné splnit. Když se nedo-

dalo dostatečné množství masa, obilí, vajec či mléka, nepovolili zabít prase pro vlastní potřebu. Nařídili pěstovat rostliny, se kterými nebyly v našem kraji zkušenosti, například len, zelené fazolky atd. Tehdejší zřízení mělo dobře promyšlené, jak tím vším zemědělcem znemožnit. A taky to tak bylo. Kdo ze soukromníků měl jedno nebo dvě děti, tak to ještě zvládal, ale kdo živil tři děti jako moji rodiče, měl velké problémy – dokonce i s jídlem. Co jsme se to najedli chlebě s marmeládou a čaje, protože mléko se muselo odevzdat, aby bylo povoleno zabíjet. Celé dětství jsme snili o tom, že až budeme vydělávat, koupíme si kus salámu a sníme ho bez chleba. Nebo celé sardinky. A jak jsme záviděli dětem dělníků, kteří se sem jezdili rekreovat. Pro děti rolníků byla v té době od malička jen dřina.

Jednou jsem přišla pro maso a jedna rádo-by „inteligentní dáma“ řkala: „Ferdí, jak to, že ti, co mají doma prasata, chodí pro maso? Vždyť tím ochuzují nás, co doma nic nepěstujeme.“ Samozřejmě jsem přišla s pláčem domů a řekla to našim. Taťka „vle-těl“ na MNV a ptal se, čím má děckám namazat chleba, když si nemůžeme nakoupit a nesmíme zabíjet. Bylo mu odpovězeno, že nám má namazat holí. Já, prudká dcera svého prudkého otce, se dívám, že tomu výteč-níkovi nedal přes hubu, pokud možno holí. Až se splnily všechny předepsané dodávky a mohlo se zabíjet, tak se stejně muselo, co šlo, zavařit a zapéct do kamenných hrnců, aby bylo co dávat k jídlu lidem, kteří k nám chodili pomáhat na pole. Ke všemu se nám na paty v posledních letech přilepila smůla – kůň dostal zauzlení střev a museli jsme ho utratit. Pořídit nového byla velká finanční zátěž. A kráva po těžkém porodu umírala a aby nemusela do kafilerky a my za ni mohli dostat pár korun, podřezávala ji mamka

tupou kuchyňskou kudlou. Taťka nebyl schopen, tomu tekly jen slzy.

Už si nevzpomínám, jak dlouho to trvalo, ale byly to neskutečné nervy. Ty hrůzy se odehrávaly v domácnostech rolníků, ne na veřejnosti.

Jako školáci jsme měli svoje povinnosti v hospodářství a až byly splněny, tak jsme se připravovali na do školy. Při svíčke jsme honem napsali úkoly a rychleno postele, aby komise, co chodila přesvědčovat, nepoznala, že jsme doma. Srdíčka nám bušila pod duchnou strachem, co bude taťka dělat, až zabaší na okno. Nedalo se to tak dělat každý den a když už se k nám dostali, bývalo to dlouho do noci, nekonečné a odporné. Napřed přesvědčování, potom vyhrožování. Chlapi se po nocích scházeli a vykládali si, jak to kde dopadlo, které vesnice už podepsali a co se dělo s těmi, kteří si postavili hlavu. Několik zdejších rolníků řeklo, až podepíše Josef (taťka), tak že podepíšou taky. Takže se zaměřili na nás, včele s nějakým doktorem Vltavským. Taťkovi vyhrožovali tím, že nás vystěhují do pohraničí, přesně tak, jak šli po válce němci, jen s uzlíčkem. Všechn majetek nám prý pak zabaví. A opět zazářil svým výrokem člen MNV: „Josef, i pohraničí potřebuje dobré zemědělce.“

Představa to byla strašná – s uzlíčkem a třemi dětmi do zdevastovaného pohraničí a začínat znovu.

Rolníky také někam odváželi, nikdy jsem nevěděla kam. Asi o tom nesměli mluvit. Věznění a týraní rolníci také museli podepsat při odchodech z vězení, že s nimi bylo solidně zacházeno. A kolik jich přišlo o život. Naštěstí z Ochoze nebyl nikdo vězněn kvůli znárodnování.

Nejhorší na tom bylo ještě to, že jsem zrovna v tom roce končila základní školní docházku a hlásila jsem se na střední economic-

kou školu. (tehdy se jí říkalo hospodářská). Jenže MNV dával posudky a jelikož jsem byla dcera „kulaka“, co nechce přistoupit na společné hospodaření, a ještě jsme chodili do kostela, nebyla jsem vhodná. Stačil jen posudek. Tuto skutečnost mně sděloval ředitel, chlap jak hora, se slzami v očích. Viděl tu nespravedlnost, ale nemohl s tím nic dělat, i když to byl přítel naší rodiny. Byl to poctivý, solidní člověk, ale byli i jiní, na které se tak dobře nevzpomíná. Na mého tehdy dvánáctiletého bratra vykřikoval jeden učitel, že ví, kdo je tady třídní nepřítel. Křivdy se polykají, ale nezapomínají se.

Jednou jsem měla do školy přinést řepu. Taťka mně pro ni ráno běžel na pole a vzal pěknou, velikou – asi v domnění, že budeme hrát pohádku o velké řepě. Bílovičtí spolužáci taky nějakou malou přinesli, utrhli ji, když šli do školy kolem řepného lánu. Páni učitelé, vlastně tehdy soudruzi učitelé, dali řepu na školní výstavku, k té mé velké připsali ZZD Bílovice a k té „mrkvičce“ napsali, že ji vypěstoval soukromý zemědělec z Ochoze. Tak se v záčcích pěstovala zášť ke „kulakům“. Z celého srdce jsem je nenáviděla za ten podraz, ale bála jsem se ozvat. Doma jsem to ani neřekla, abych nepřilévala olej do ohně, celá léta mě to jen dusilo. Pod tíhou všech událostí, pod sprostým vydíráním a surovým nátlakem, podepsal taťka dobrovolný vstup do JZD. Za ním i celá dědina. Tak přišli ne o nakradený nebo našmelený, ale po celé generace vydřený majetek. A taťku jsem viděla poprvé plakat. A co je paradox? Než ti šťastnější spolužáci začali studovat na středních školách, už byli moji rodiče dobrovolní členové JZD. Mě místo do školy pustili do Zetoru, ale naši museli podepsat, že do JZD půjdou oba moji bratři.

Výhodu měla ta družstva, kterým stát

financoval nové kravíny, vepřiny, vše s tehdy moderním vybavením. Až naši začali společně hospodařit, neměl už stát tolik na jejich podporu, takže pracovali v nelidských podmínkách, v provizorních kravínech a vepřinech, které byly zbudovány ve stodolách. Začátky byly strašné. Ruční dojení, ruční odvoz hnoje, dřina všude. Mamka byla tehdy dojička s úvazkem 365 dnů v roce. A pracovali všichni poctivě a ze všech sil, jak se to v zemědělství musí.

Na polích to byla taky hrůza. Když měly rodiny obdělávat přidělenou část, chodily celé dny od rána do večera například na řepu a na mák. S námi chodila teta a všechny děti z rodiny, když přišly ze školy. Teta koupila pytlík bonbonů, seřadila děti vedle sebe, každému přidělila dva řádky a „Až dojedete k těm keřům s jednocením a okopáváním, tak vás tam čeká sladká odměna.“ Kluci tomu říkali „pohonné hmoty“. První roky si teta zapisovala všechny hodiny strávené na poli a pak spočítala výdělek. Dělal to tehdy asi 90 halěrů na hodinu. Pro srovnání, když šla nějaká pomocnice k sedlákovi, dostala 24 Kčs a veškerou stravu na celý den (to byli ale vykořisťovatelé).

Já jsem v Zetoru jako mladistvá měla první výplatu 298 Kčs, a když jsem už v šestnácti letech přinesla 600 Kčs, tak jsem byla spolu s našima živitel rodiny (byli ještě dva bratři školáci). Mamka jako dojička měla v té době také 600 Kčs, otec zootechnik rovněž. Oba bratři po vyučení také pracovali v JZD a vždycky říkali: „My jsme výživa národa, nemůžeme nikdy zkrachovat.“

Postupně se všichni poctivou a nekonečnou dřinou vypracovali k dobrým výsledkům. A až když to vypadá, že bude dobře, přijde nějaký darebák, který vytuneluje, co se dá, a přicházejí další křivdy. Stále se nějaké nespravedlnosti odškodňují, ale

kdo odškodní ty poničené nervy sedlákům a jejich dětem, které to prožívali s nimi?

Tatka silně nenáviděl režim a komunisty a dával to najevo vždy a všude. Co se mamka kvůli tomu natrápila, že ho někdo udá. Ale nestalo se to. V Ochozi jsou opravdu hodní lidé. A soudní. Věděli, že ve skutečnosti je tatka veliký dobrák a lidumil, který hodnotí ostatní podle skutků a chování a nejen podle příslušnosti k nějaké straně. V tom duchu nás taky vychovával.

Z nějaký čas přišla zpráva, že doktor Vltavský zahynul, snad při autohavárii. Je to strašné, ale nikdo ho nelitoval. Byla to jakási odplata za jeho skutky.

Zazvonil zvonec, nezasvěceným se může zdát, že to ani pravda nebyla.

Když nastal prudký obrat, byla jsem, v euforii z té „vysněné“ demokracie, na Občanském fóru a říkala jsem si tam tehdy: Nedostala jsem se do školy, že jsem byla z rolnické rodiny, která se nechtěla dobrovolně dát do JZD, můj syn se nedostal na vysokou, že

neměl body za organizovanost rodičů. Doufám, že moji vnuci už tyto problémy mít nebudou a že se před nimi nebudu muset stydět za to, co se tu teď děje a že s tím souhlasím.“ Když slyším o nějakých rafinovaných praktikách různých lidí, třeba politiků, tak se stydím velice často. Díky Bohu, že vnuci z toho ještě nemají rozum. Dnes se už stává, že není hrdina ten, kdo v potu tváře poctivě dřel, aby uživil své děti, kdo z lásky k vlasti, k domovu, k vesnici a k lidem v ní, byť sražen na kolena, vstal, dovedl vydržet všechny křivdy a dovedl žít poctivě dál. Dnes jsou bohužel oslavováni darebáci, co zapalovali stohy, kravíny, ničili společný majetek a tak ožebračovali vlastně všechny (údajně bojovali proti režimu). Není divu, žijeme v době, kdy se vyznamenávají ti, co se prostříleli přes hranice za lepším živobytím i za cenu jiných životů.

Je něco shnilého nejen ve státě dánském.

Ale třeba bude zítra líp.

F. Kozlová

Kde se dají prožít nejkrásnější prázdniny

Když jsem před lety slyšela o existenci jakési Ochoze u Brna, připadalo mi to jméno vesnice dost nepřírozené a divné. Rodáci prominou, ale od té doby, až do dnes preferuji ve jméně Ochoze mužský rod. Kdyby mě už tenkrát někdo řekl, že se musí říkat TA Ochoz, to už bych byla nadobro odrazena od návštěvy této lokality. To by mi totiž bylo dvakrát tak divné.

Ale pár let poté jsem byla natolik okouzlena zdejší přírodou, až jsem litovala, že Ochoz neznám odjakživa. Tehdy jsem si začala představovat ideální prázdniny a sním o nich pořád.

Můj sen je o tom, že jsem dítě školou povinné a mám v Ochozi kouzelnou babičku, ke které jezdím na prázdniny. Mám tu kamarády a babička má určitě velkou starou zahradu, ve které právě dozrává spousta letního ovoce. Nejkrásnější jsou rána. Vstávám tím stylem, že vyskočím oknem do zahrady, do slunečného rána. Brouzdám se bosa rosou a ochutnávám zrající dary léta. Babička mě zatím neobjevila a kamarádi ještě spí. Hvíždám na psa a jdeme se podívat do lesa na hřibky. Možná i něco najdeme a běžíme zpátky k babičce na snídani.

A tak báječně plynou dny. Chodíme s kama-

rády do lesních potoků chytat čolky a žáby, koupeme se v rybníce. Nebo jsem sama na zahradě, trhám rybíz na koláče a pak v korunách letních jabloní hltám kilogramy jablek a kilogramy knih. Na prázdninách u babiček, v zahradách plných ovoce se to přece čte úplně nejlíp.

Ale vraťme se do reality. Jedna moje kolegyně je velmi zcestovalá paní. Každým rokem alespoň jednou odlétá nebo jezdí do teplých krajin. Díky ní se plně orientuji v problematice těchto destinací. I když jsem tam nikdy nebyla, vím, kde se v Alanyi levně nakoupí, proč je v Turecku lépe než v Tunisku, která letoviska jsou pár kiláků od Zadaru, co si podle nejnovějších předpisů člověk nemůže brát do letadla a proč je dobré k bufetové snídani chodit s decentní malou kabelkou. Víم toho už tolik, že už nemusím nikam jet, stačí mně jenom si představovat. Dokonce toho už tolik víم, že jsem sestavila následující desatero, které obsahuje dostatečně pádné argumenty, proč trávit prázdniny či dovolenou v Ochozi u Brna.

Pokud stále váháte zda jet na Havaj nebo raději pod Hádek, snad vám následující body pomohou při rozhodování:

- 1) u rybníka pod Hádkem nemusíte mít dvoje plavky
- 2) nemusíte mít vůbec žádné plavky, do rybníka se přece leze jen za absolutního vedra, a to na vás trenýrky a tričko uschnou hned

(nehledě na to babička si se sousedkou špitala, že místní sokolky se večer chodí koupat jedině bez plavek)

3) do příručního zavazadla v letadle směřujícího k moři si můžete vzít nápoj pouze o obsahu 1 dcl to je prý nové opatření kvůli obavám z teroristů. K rybníku si klidně můžete vzít na záda sud piva (pokud ho unesete)

4) trávíte-li dovolenou v Ochozi, nemusíte stát ve čtyřhodinových frontách při zácpách na silnici jako cestou na Jadran. V místní samošce jsou fronty rozhodně kratší.

5) dostanete-li průjem v Ochozi, babička vám nabídne hlt sladkého rumu a tabulku hořké čokolády. Kdežto v Egyptě se budete trápit, že vás dostihla faraónova pomsta a shánět domorodý lék Antinal..

6) pro prázdniny v Ochozi nemusíte umět žádný cizí jazyk. S babičkou se dá domluvit rozhodně líp než s domorodým číšníkem na Mallorce.

7) pro prázdniny v Ochozi nemusíte znát postup odbavování na letišti.

8) pro pobyt pod Hádkem nemusíte mít krém s faktorem 50.

9) nejen, že ho nemusíte mít, ale ani vůbec nemusíte vědět co to je. Pokud vám na mazání pokožky i chleba nestačí babiččino domácí sádlo, je tu přece pořád Indulona (ale tu nekonzumujte!)

10) DOMA JE PŘECE NEJLÉPE !!!

Hana Šedá

Kam o prázdninách v Moravském Krasu

Krásné zážitky vám nezprostředkují jen cestovní kanceláře. Nemusíte platit horentní sumy za exotické dovolené, zajímavé věci najdete doslova za humny. Moravský Kras

je kus krásné země, která nabídne každému podle jeho chuti. Příroda, architektura, historie, poučení, sport, zábava... To vše a ještě mnohem víc na vás čeká v soused-

ních vesnicích a městech. Kam se tedy v letních slunečných dnech vydat? Nabízíme vám jen ochutnávku všech možných akcí, které se budou o prázdninách v Moravském Krasu konat.

Procházky Moravským Krasem s průvodcem

Pořádá: Ponikva – ekologická poradna (www.ponikva.org)

Výlety jsou zdarma.

Například:

– **5. července 2008**, 09.15 h, Sloup

PONORY SLOUPSKÉHO POTOKA

MÍSTO SRAZU: Sloup, u kostela, vede: RNDr. Ivan Balák.

– **26. července 2008**, 10.00 h, Holštejn

OKOLÍ HOLŠTEJNA

MÍSTO SRAZU: Holštejn, rozcestí u kaštanu, vede: RNDr. Antonín Tůma.

– **16. srpna 2008**, 08.45 h, Adamov

LESY V MORAVSKÉM KRASU

MÍSTO SRAZU: Adamov, zastávka ČD, vede: Ing. Dominik Franc

Hudba:

– **PROMENÁDNÍ KONCERT – DECHOVÁ HUDBA BLANSKO, 13. července 2008**, 10.00 h, nám. Svobody, Blansko

– **KONCERT – FRANTIŠEK NEDVĚD S KAPELOU, 18. července 2008**, 19.30 h, jeskyně Kůlna, Sloup

Vstupenky: 320 Kč předprodej, na místě 370 Kč www.lrsk.cz.

– **HRADIŠŤAN A JIŘÍ PAVLICA, 19. července 2008, 17.00 h, zámek Lysice**

Koncert na vnitřním nádvoří

– **HRADHOUSE 2008, 9. – 10.8.2008, Hrad Boskovice**

11. ročník oblíbeného festivalu elektronické hudby

Historie

– **Hurá Římani, 26. 7. 2008, Keltská usedlost Isarno Letovice**

Den plný vystoupení – šermu, divadla a zábavy pro děti.

– **Keltsko – římská bitva, 16. 8. 2008 - tamtéž**

střet římských legií s keltskými válečníky - bitva s velkou tuzemskou i zahraniční účastí. V bohatém doprovodném programu můžete shlédnout přehlídku dobových zbraní a katapultů, chybět nebudou ani divadelní, šermířské a gladiátorské vstupy.

Výstavy, expozice

– **Výroba modrotisku – dílna a muzeum, Olešnice**

Tradiční ruční výroba modrotisku v dílně rodiny Danzingerů, exkurze, prodej út+čt 13,30–15,30hod, dále po předchozí telefonické dohodě

– **Muzeum tradičního bydlení Senetářov**
Muzeum tradičního bydlení, knoflíkářství a perletářství v původní hliněné chalupě (zemědělské usedlosti) s doškovou střechou so – ne 9.00 – 17.00

– **Expozice Historické zemědělské stroje Boskovice**

Sbírka obsahuje výrobky českých a moravských továren (Škoda, Praga, Wikov, Svoboda, Zetor, Slávia), ale i výrobky zahraničních značek (Lorenc, Benz, Kokora, Lanz Bulldog, Famo, Fordson, Farmall, Massey Harris, Mc Cormick), které byly používány v období první masové mechanizace zemědělství. Součástí expozice je i soubor dobového zemědělského nářadí.

červenec a srpen: sobota – neděle: 13:00 – 17:00 hodin

– **JIŘÍ NETÍK – DŘEVOŘEZBY A DŘEVĚNÉ PLASTIKY**

31. května – 30. září 2008, zámek, Rájec-Jestřebí

Divadlo, film:

– **5.7.2008 Divadlo Klauniky: Don Quijote de la Ancha**

Jedno z nejhranějších evropských představení vzniklé pod uměleckým dohledem Boleslava Polívky.

Kunštát - Zámek nádvoří v 17.00 hod, vstupné 80,- Kč

- 7. - 10.7.2008 KINEMATOGRAF BRATŘÍ ČADÍKŮ V BLANSKU

- produkce na náměstí Republiky, vždy od 21:00,

- české filmy: Chyťte doktora, Václav, Pusinky, Gympl

- vstupné dobrovolné

Jak již bylo naznačeno, tohle je opravdu jen ochutnávka pro ty, kteří se třeba nedostanou

k počítači. Pro internetu znalé by předchozí nabídka mohla být inspirací pro hledání prázdninových akcí právě v tomto médiu. Mnohem víc podobných tipů z moravského krasu i z Brna a okolí najdete na stránkách

www.jizni-morava.cz, www.blansko.cz,
www.moravskykras.net, www.kras.unas.cz,
www.kultura-brno.cz, ww.vyletnik.cz

Aneta Šedá

Společenská rubrika

Doležel Vladimír 70 let

Knecht Alois 75 let

Niziol Lubomír 75 let

Nohel Rudolf 70 let

Kotolová Radoslava 70 let

Vašková Marie 85 let

Vaverka Miroslav 80 let

Kalíšek Karel 85 let

Drápalová Eva 70 let

Veselý Zdeněk 70 let

Všem jubilantům přejeme hodně radosti, štěstí, dobrých lidí kolem sebe a hlavně pevné zdraví.

Redakce

Poplatek za zveřejnění inzerce ve zpravodaji

1. výsledný formát v časopisu
- podklady dodané objednavatelem

A5 (celá strana) 800 Kč

A6 (polovina strany) 500 Kč

A7 (čtvrtina strany a méně) 300 Kč

Zadní strana obálky 1000 Kč

(pouze celá strana minus plocha tiráže)

2. grafické zpracování redakcí
- přírážka 100% z výsledné plochy

3. fyzické a právnické osoby se sídlem v Ochozi - 50% sleva z ceny

Pohlednice brněnského nakladatelství Ascher a Redlich z roku 1908

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

**informace občanům
obce Ochoz u Brna**

Vychází čtvrtletně

Ročník XIII. - červenec 2008

vydává obec Ochoz u Brna

tel.: 544 212 720, fax: 544 216 333

Odpovědná redaktorka: Aneta Šedá, ochozsky.zpravodaj@email.cz

technická realizace: Jakub Vaculík, ochozsky.zpravodaj@email.cz

foto: Miroslav Šupálek

tisk: ARTRON DESIGN s.r.o., Vackova 90, 612 00 Brno

Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky stylisticky upravovat, zestručňovat, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Toto číslo vyšlo 4. 7. 2008, náklad 500 výtisků. ZDARMA.

Uzávěrka příštího čísla je 15. 9. 2008

<http://www.ochozbrna.cz>